

From: Албена Габровска <a.gabrovska@government.bg>
Sent: 05 юли 2022 г. 9:53
To: Silvia Sokolova
Subject: FW: Мнение по Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие

Албена Габровска

Дирекция „Модернизация на администрацията“

Администрация на Министерския съвет

Тел. 02/940 2572

Ел. поща a.gabrovska@government.bg

From: Диян Мирчев <dianmir4ev80@gmail.com>

Sent: Monday, July 4, 2022 9:26 PM

To: Албена Габровска <a.gabrovska@government.bg>

Subject: Мнение по Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие

Успешно и злонамерено се употребява този закон, използвайки всички официални и неофициални пътища, да бъде ограничен контакта между детето и неговия баща. Закона за защита от Домашно насилие, който е създаден така, че има по-голяма огнева мощ дори и от НК/наказателният кодекс/. При него нещата се решават за часове, и решенията на съда имат трайни негативни последици за родителя/бащата/, който е осъден. Нещата са организирани така, че за получаване на осъдително решение, не са необходими каквито и да било доказателства в подкрепа на претенциите за упражнено насилие достатъчна е декларация от страна на майката, чиято истинност никой не проверява. В мой случай в който съм осъден по домашно насилие с декларация 9 с различни дати на нея и декларира, че на 26.08.20 г. съм извършил домашно насилие по телефона..... и тн. с дата на документа 22.06.20 г. съдията издаде Заповед за незабавна защита, и в последствие Ограничителна заповед срещу мен. Като следствие от осъдителното решение по 33ДН е забрана за мен бащата да приближава на 200 м разстояние майката и детето, и съответно местата им за социални и други контакти. Делото по 33ДН предхождат това за родителските права по чл.127 по СК, като по този начин изхода от второто на практика е предрешен. И като се разчита на това, че никой съдия не би поверил упражняването на родителските права на баща осъден за 33ДН и дори не би му дал разширен решим за контакти с детето му. А крайният резултат от тези действия е прекъсване контакта баща-дете и като следствие от това почти сигурен PAS-синдром с необратими последици. Закона си е от абсурден, по абсурден. По никакъв начин не е съобразен с останалите закони, както и наложените мерки за защита са неефективни, но са един голям скок за постигане на определени цели. По мое наблюдение, делата заведени от жени по този закон, в по-голямата си част е използван за надмощие на другата половина с цел отмъщение и наказание. Т.е. едва 5 % са се нуждаели РЕАЛНО ОТ ТАКАВА ЗАЩИТА. Така нареченият за мен "ЖЕНСКИ ЗАКОН", започна да се прилага и от по-силният пол с оглед същите причини по-горе. Дори и при категорично доказване на невинността ми, защото в случая съм изправен пред това да доказвам, че „нямам сестра“. А тук категорично важи презумпцията за виновност и случаите в които бащи са успели да се защитят доказвайки абсурдността на отправените им обвинения се броят на пръсти, а и както вече споменах това не променя пожизненият ми статутът на насилник. Това се дължи на друг битуващ предразсъдък, че жените по-правило са жертви, а мъжете насилници. . За това считам, че този закон би следвало коренно да се промени, като се отсяват действителните от недействителните казуси.